

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/12/2020
Identifikačné číslo spisu: 7511216238
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7511216238.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok s.r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského č. 2712, IČO: 36 039 039, proti povinným 1/ E. Z., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom v H. č. XXX, 2/ Y. Z., nar. X. R. XXXX, trvale bytom v H. č. XXX, o vymoženie 165,97 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 17Er/4130/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7CoE/248/2018-25 z 19. februára 2019, takto

rozhodol:

- I. Konanie o dovolaní oprávnenej z a s t a v u j e .
- II. Povinným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1 Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“) dňa 30. novembra 2011 poveril súdneho exekútora JUDr. Štefana Šviderského, so sídlom Exekútorského úradu vo Vranove nad Topľou, Hronského č. 1811, aby vykonal exekúciu na podklade exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Košice I č. k. 27Zm/26/2005-9 z 21. septembra 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17. januára 2006. Následne uznesením č. k. 17Er/4130/2011-14 z 3. mája 2018 súd prvej inštancie rozhodol o zastavení predmetnej exekúcie z dôvodu, že oprávnená si nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z ustanovení § 39 ods. 4 a § 243f ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31. marca 2017 - opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu medzi právnym predchodcom oprávnenej a povinnými a pripojiť dôkazy, ktoré by osvedčovali, že išlo o obchodnoprávny vzťah, resp. o aký vzťah medzi nimi išlo. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku zastavil.

2 Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 7CoE/248/2018-25 z 19. februára 2019 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Zo spisu Okresného súdu

Košice I sp. zn. 27Zm/26/05 odvolací súd zistil, že zmenkový súd vo veci rozhodol výlučne na podklade tvrdení oprávnenej v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a predloženého originálu zmenky. Zo spisu nevyplýva, že by zmenkový súd pred vydaním zmenkového platobného rozkazu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky, alebo že by sa zaoberal obsahom zmluvy, z ktorej vznikol vymáhaný nárok. Z uvedeného vyplýva, že v konaní nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, na rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Keďže ani po doplnení dokazovania odvolacím súdom nebol preukázaný opak, platí domnienka, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie je vecne správne.

3 Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a rozhodol o pokračovaní v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie.

4 Následne písomným podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 19. mája 2020, vzala oprávnená podané dovolanie v celom rozsahu späť.

5 Podľa ustanovenia § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie zastaví.

6 Keďže oprávnená vzala svoje dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7CoE/248/2018-25 z 19. februára 2019 späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 446 CSP dovolacie konanie zastavil.

7 Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci poznamenáva, že späťvzatie dovolania podaného samým účastníkom, urobené pred odstránením nedostatku zastúpenia účastníka advokátom, môže spísať a podpísať i sám účastník. S poukazom na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/237/2016 z 27. apríla 2017, keďže dovolateľka vzala svoje dovolanie späť v čase, kedy dovolacie konanie trpelo nedostatkom právneho zastúpenia dovolateľa, k spravodlivejšiemu usporiadaniu procesných vzťahov vo veci dôjde, ak dovolací súd pred odmietnutím dovolania v zmysle ust. § 447 písm. e/ CSP dá prednosť jeho zastaveniu podľa ust. § 446 CSP.

8 V dovolacom konaní povinným 1/ a 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá procesne zavinila zastavenie konania (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinným 1/ a 2/ v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

9 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.